

(Dan vlieg ik nu het probleem op een andere manier aan:)

Ik weet hoe het voelt, als
je de deur niet ziet, maar
je precies weet waar die zit
en of - en wanneer- en wat als-
hij open gaat

Hoe het voelt als
duizenden minuscule oogjes
als prikkende voelsprietten,
in afwachting branden op je rug
afwachting is (hier) anders dan vooruitkijken naar
afwachting is angst

Zit lang genoeg in deze situatie en angst wordt je beste vriend
veiligheid en vertrouwen iets om bang voor te zijn
pijn in de vorm van een stenen knoop onder in mijn buik was
beste vriend nummer twee
als ik die een dag niet voelde (als ik naar school fietste,) dan miste ik m. Het was
Vertrouwer dan mijn moeder, vertrouwer dan mijn broers, want voorspelbaarder

Dat is een waarheid die lastig te verkondigen is. Het is lastig
een klein, kind zonder vertrouwen in de wereld, gevangen in
een volwassenlichaam te zijn, het is lastig
om dan regelmatig ergens te moeten verschijnen, je emoties in toom te houden, niet
bang te zijn, jezelf te leren
niet bang te zijn. Niet bang zijn.

En ik ben niet de enige

ik zou het telefoonboek kunnen voorlezen
alleen zijn dit geen volwassen- maar kindernamen
en geen telefoon- maar dossiernummers

En:
13 keer verhuizen in een paar jaar tijd
hecht je aan niets want je raakt het kwijt
mijn dromen laat ik in dozen

En:
Je staat al met 10-0 achter voor de wedstrijd begint

En:
Elke dag vergt moed want je bent
Dapper, veerkrachtig, een probleemkind, getraumatiseerd, of gewoon anders

Een containerschip vol lege woorden
-glazen potjes met etiketjes- probeert

rammelend de complex geschakeerde werkelijkheid te bewegen
naar iets anders, naar iets beters

Als ik als kind had geweten dat in een universiteitsgebouw geleerde
mensen, met een thuis en gezinnen, samen zouden zitten
praten over problemen die ik niet als dusdanig kon benoemen -
dan had ik mij misschien iets minder onbegrepen, alleen -

Maar als nu mijn knieën de grond raken, dan is het omdat ik ervoor kies, de
blauwe plekken die ik nú krijg, zijn omdat ik werk aan mijn dromen, mijn
wereld draait en spinnt, staat op zijn kop omdat ik dat wil, ik
twirl op mijn haters
laat zien wat ik waard ben

Ik zou het telefoonboek kunnen voorlezen, maar

Het doet me denken aan hoe kinderen zijn als gedichten

Ze hebben betovering nodig
een beetje magie
wat verbeeldingskracht

Maar ook
tijd en ruimte om te mogen
groeien, rijzen, lucht
om te vormen in smaak
toe te nemen

aandacht
om niet te snel
gelezen genummerd afgeraffeld, maar

Tot zich genomen, omarmd
echt gehoord en misschien
begrepen, maar soms ook niet zo bedoeld

Kinderen zijn als gedichten
elk verschillend, prachtig, soms,
moeilijk te vatten
-maar het zeker waard-
in een kosten en baten
plaatje

Charlotte Beerda
Jan 2020